

mulig ikke have set efter; thi Skatten fordres ikke alene af den Del, man kan sige, der handles om. Hvis f. Ex. en Mand eier en Gaard til 30,000 Kr. og selv kun eier de 5,000 Kr., og det Øvrige er Gjæld, betales Halvprocentafgiften af alle 30,000 Kr. Det er dog aldeles urimeligt, at han skatter af et saae stort Beløb, som han slet ikke eier, og til Grund for Berettigelsen deri er kun nævnt det, at det var en rar Vællighed til at faae Pengene, da de vare flydende i det Dieblif, man gjorde Handelen. Jeg skal derfor anbefale, at dette Forslag nyder den samme venlige Tilslutning her i Thinget, som det gjorde sidst, og at det gaar til Landsthinget, og det er mit Haab, at man deroppe maaste vil komme til at handle med den Besindighed, hoormed dette Thing altid bør handle, og som jeg tror, man var ved at afvige noget fra ved rent og bart at forkaste et Forslag som dette. Hvis man skulde mene, at man ikke skulde kunne undvære dette Beløb uden Kompensation, skal jeg, da jeg venkelig ikke kommer til at udtale mig mere om det, kun bemærke, at Kompensationen er Regjeringen Herre over at tage ved at lade Værdmændene klæde sig om og blive hjemme.

Tauber: Tidligere, da denne Sag var under Behandling, tog jeg Forbehold overfor dette Lovforslag og jeg vil gjøre det Samme i Dag. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (R. Nielsen) i, at det er en irrationel Skat, og i, at den medfører adskillige Uretfærdigheder, men det gjælder jo forøvrigt om alle vore Skatte-love, og Spørgsmaalet er da, hvilke Skatte-reformer vi først og fremmest bør have vor Opmærksomhed henvendt paa, og for det Andet: Staa vi os ved, naar vi ikke blive enige om Sagen, saa at gribe snart til det ene, snart til det andet Skatteemne, gjøre dette til Gjenstand for Lovforslag og saafæde det til det andet Thing som et Forslag, vi ønske? Jeg kan naturligvis ikke have Røget imod — tværtimod finder jeg det ønskeligt — at der finder en Diskussion Sted, saaledes som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne bemærkede, om et saadant Lovforslag og om denne Stats Uretfærdighed, men jeg tror ikke, det er heldigt, at dette Thing sender dette Lovforslag over til det andet Thing som et Udtryk for dets Mening

i saa Henseende; thi derved tilkjendegiver dette Thing, at det er denne Skattereform, som dette Thing lægger afgjørende Vægt paa, medens det stiller andre, som maaste have større Krav paa at tilfredsstilles, i Baggrunden. I denne Samling vil der maaste fra dette Thing komme andre Skatteforslag end dette, og det andet Thing maa da antage, at dette Forslag er Hovedpunktet i vort Skattereformprogram. Den Skat, som her er Tale om, og som andrager omtrent 700,000 Kr. og altsaa ganske vist kunde dækkes ved Værdmændenes Ophævelse — som jeg forøvrigt gav Anvisning paa for 3 Dage siden til et andet Diemed, og som Enhver kan give Anvisning paa, da det er et frit Beløb, som Regjeringen har taget paa fri Haand — denne Skat, siger jeg, falder i mange Tilfælde uden Grund, og falder i alle Tilfælde irrationelt, men det maa jo dog siges om den, at den i mangfoldige Tilfælde ikke rammer de Ubemidlede, og jeg tror, at det nærmest maa være Skattelettelse for de Ubemidlede, vi bør have for Øie, ikke saa meget Skattelettelser for de Bemidlede. Der er et Tilfælde, hvor man maaste kunde sige, at det ikke rammer særlig de Bemidlede; men ogsaa i dette Tilfælde beror det vistnok paa et Feilsyn. Det er nemlig det Tilfælde, hvor en Mand er nødt til at sælge sin Gaard, eller Kreditorerne sælge den for ham ved Auktion. Her er det jo en ubemidlet Mand, der er Tale om, men i dette Tilfælde bliver det jo saagodt som altid Kreditorerne, det gaar ud over, og det er vistnok ikke dem, man skal have særlig Medlidenshed med i dette Tilfælde. Jeg tror derfor ikke, at dette Forslag hører til dem, man skal stille i første Række, men forøvrigt kunde jeg ønske, at den Tid snart maatte komme, da vi kunde faae hele vort Skattevæsen undergivet en rationel Behandling og se, baade hvad denne Skat og hvad i det Hele taget alle vore Skatter angaar, at faae opstillet et andet Skattegrundlag og andre Regler, som ere mere rationelle, mere retfærdige og som tilfredsstille de Krav, som der vistnok her maa lægges størst Vægt paa.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal ikke opholde det høie Thing længe. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har selv mindet om, at dette Forslag er en gammel Bekjendt, og jeg tror ikke, at For-